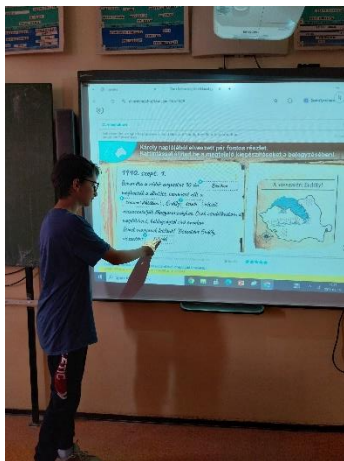

Debreceni Gönczy Pál Általános Iskola
Határtalanul! Barangolások Erdélyben
HAT-KP-1-2024/1-000344
2025. június 10-15.

Nagy örömünkre a 7.b osztály sikeres pályázat eredményeként vehetett részt a Határtalanul! programon. A tanulmányi kiránduláson 27 fő 7.b osztályos tanuló és 2 fő 6.b osztályos tanuló 3 kísérő tanárral vett részt. Sokat készültünk, előzetes feladatok során ismerkedtünk Erdély nevezetességeivel, történelmével. Kiemelt figyelmet fordítottunk a trianoni békeszerződés okozta tragikus helyzetre. A felkészülés során használtuk a Barangoló digitális tartalomtárat:

Június 10-én (kedden) reggel – a tervezettnél megfelelően – 6 órakor indult az autóbuszunk az a Főnix Csarnok parkolójából. A program ideje alatt a Debreceni Vörösmarty Mihály Általános Iskola csoportjával utaztunk az 5-ös sorszámú buszon.

Június 10.

Első állomásunk a Királyhágó volt, ahol képet kaptunk a páratlan, erdélyi tájról, kilátásról:

A következő megállónk Bánffyhunyard volt, ahol megtekintettük a református templomot, és megismerkedtünk nemcsak a templom, hanem a település történelmével is, meghallgattuk

Jakab Mihály Gyula parókus lelkipásztor gondolatait arról, hogy milyen áldozatos munkával őrzik a településen élők a magyarságukat.

Délután érkezünk Korondra, ahol az Andi és Bogi Panzióban elfoglaltuk szálláshelyünket. A szállásunk minden kényelmet és igényt kielégített az ott-tartózkodásunk ideje alatt.

Június 11.

Az első utunk Székelyderzs felé vezetett. Meglátogattuk a székelyderzsi templomot, idegenvezetőnk mesélt a faluról, hagyományairól.

A következő állomásunk Kőrispatakon volt, a Szalmakalap Múzeumban a szalmafonással, a szalmakalap, valamint különféle szalmadíszek készítésével, különféle kalaptípusokkal ismerkedtünk meg. A múzeum udvarán egy különleges kőgyűjteményt is láthattunk, valamint egy másik érdekességre is bukkantunk: kis irányjelző táblák mutatják azon települések neveit, ahonnan meglátogatták a múzeumot.

Utunk továbbvezetett Bözödújfalura, ahol megismerkedtek a diákok a falu történetével. A falu a romániai falurombolás jelképévé vált, 1988-ban elárasztották egy új víztározó építésekor. A falu emlékét kopjafafalu őrzi. Megrendítő volt látni a siratófalat. Ennél az emlékhelynél gyűlnek össze minden év augusztusának első szombatján az elszármazott bözödújfaluiak, és falutalálkozót tartanak.

Az esti órákban folklór programon vettünk részt. Meghallgattuk a korondi fúvós zenekar előadását, egy korondi iskolás lány csodálatos népdaléneklésében gyönyörködtünk, megismertük a korondi néptáncot és közösen énekeltük el a Székely himnuszt és Nélküled című dalt.

Június 12.

Ezen a napon hosszú út várt ránk. A Gyimesekbe utaztunk. Útunk Székelyudvarhelyen, Csíkszeredán keresztül Gyimesbükkbe érkezünk az 1000 éves határhoz. Gyimesbükk, a falu a történelmi Erdély legkeletibb települése. Itt áll a hajdani Magyar Királyi Államvasutak egyik legkeletibb, még a 19. század végén épült vasúti őrháza. 2008 pünkösdjére az épületet nemzetközi összefogással felújították, majd több ezer ember jelenlétében ünnepélyes keretek között adták át.

Csíksomlyón megleltük a kegytemplomot, megismerkedtünk a templom történetével, a ferences rendiek környéken vállalt szerepével és a Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló kegyzsoltár történetével.

Csíkszentsimon következett, ahol gyárlátogatáson vettünk részt, felkerestük a Csíki Chipset gyártó üzemet, és kóstolót is kaptunk.

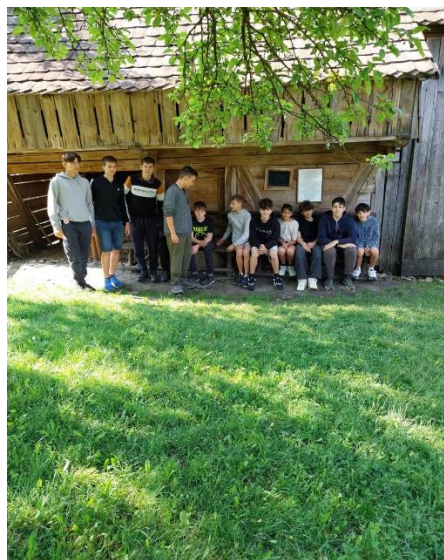

Június 13.

A napi programunk Farkaslakán kezdődött. Útban Korondról Farkaslaka felé a buszunk előtt egy medvebocs futott át az úton. Gyors pillantást vetettünk a szénégető boksákra. Sajnos, mivel veszélyes üzemnek számít, csak a buszból nézhettük meg a megrakott boksát, és az idegenvezetőnk elmondása alapján ismertük meg a mesterséget.

Farkaslakán elsőként Tamási Áron szülőházát kerestük fel. Az érdekes tárlatvezetésen hallottunk érdekességeket az író életéről, és a romániai magyar irodalom szervezésében betöltött szerepéről.

A következőkben folytatódott a Tamási Áronhoz kapcsolódó ismeretszerzés. Az író sírjánál méltattuk életének utolsó éveit, majd megkoszorúztuk a sírját.

A nap hátralevő részében a helyi kismesterségekkel ismerkedtünk meg. Elsőként a Kovács család farkaslaki kürtőskalácsműhelyébe látogattunk el. Aki vállalkozott rá, megsüthette a saját kürtőskalácsát, aki pedig csak szemlélődni szeretett volna, ajándékba kapott egy kalácsot. A műhelyben megtudtuk, hogy mi a titka a finom kürtőskalácsnak, valamint azt is, hogy a szükség hozta úgy, hogy feltalálták ezt a közkedvelt finomságot.

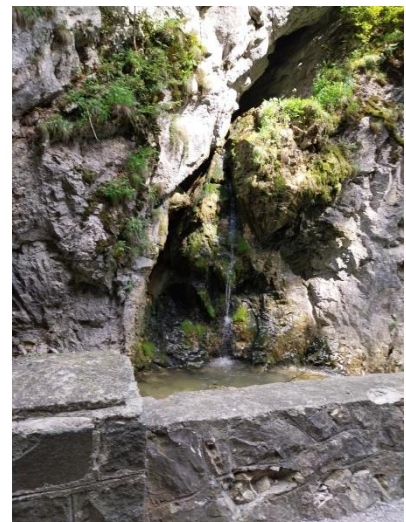
A kalácskóstolás után visszatértünk Korondra. A sófeldogozó műhelybe látogattunk el először. Majd Korondon fogyasztottuk el a kézműves ebédünket: a házi sütésű pityókás kenyeret, sajtot, vajat, zsírt és a lekvárokat. Utána egy kis időt „ejtőzéssel” és játékkal töltöttünk. Majd egy több, mint 200 éves szövőszéket is megismerhettünk munka közben, de a legnagyobb sikert a taplász mester bemutatója aratott.

Június 14.

Ezene a napon útunk Parajdon keresztül a Békás-szoroshoz, majd a Gyilkos-tóhoz, végül Szovátára a Medve-tóhoz vezetett. Ez a nap bővelkedett a látnivalókban, a természet lenyűgöző szépségében.

Június 15.

Vasárnap reggel indultunk haza, a kirándulásunk egy időben volt a só-vidéki iskolákban a ballagások időpontjával. Miután a Só-vidéken, így Korondon élő 8. osztályosoknak kezdődött felvételi, így a korondi magyar nyelvű általános iskola meglátogatása elmarad. Ezzel együtt is elmondhatjuk, hogy nem maradt bennünk hiányérzet. Sok élménnyel gazdagodtunk, megismerkedtünk Erdély nevezetességeivel, betekinthettünk az Erdélyben /Székelyföldön szórványban élő magyarok sokszor nem könnyű életébe. A program elérte fő célját, az anyaországban élő magyar diákok ismerjék meg a határon túli, magyarlakta területek történelmi nevezetességeit, az ott élő magyarokat.

Hazaérkezésünk után iskolagyűlés keretében számoltunk be az élményeinkről, kicsit visszatekintettünk a nemzeti összetartozás napjára is. Gárdonyi Sándor tanár úr a mi élményeinkkel is gazdagította az előadását.

